

Uttan fyri skúlan í Porkeri á sumri 1963. Helst síðsta mynd, ið er tikin av Danbjørg saman við skúlabørnum. Lærarar eru J. H. Danbjørg. Aftast frá vinstri: Andrias Djurhuus, Eyðólv Holm, Jónsvein Bech, Kaj L. arsen, John í Skemmuni, Anna Thomsen, Meta Thomsen, John Bech, Jonna Petersen, Durita Djurhuus, Bjørn Bech, Gudrun Müller, Andru Leo, Jógvan Midjord, Kirstin Djurhuus, Lylly Larsen, John Lassen og Pole Sørensen. Fremsta rað frá vinstri: Heri Danielsen, Kirstin Bech, Sigríð Bech, Rúna Olsen, Hennvá Danielsen, Heri Lassen, Jón Bech, Berit Midjord, Marjun Nygaard, Poula Poulsen, Henna Danielsen, Lis Poulsen og Mikkjal Sørensen.

var hann formaður.

Saman við øðrum legði hann til brots at fáa keiina bygda fyri at bøta um umstøðurnar hjá útróðrarmennunum og virkaði dágliga fyri at knýta vegasambandið til grannahygdirnar Vág og Hov.

Danbjørg var heitur og heil hjartaður talsmaður og slóðrotari fyri arbeidarfjöldina bæði á sjógvi og landi.

Hann var nevndarlimur í Føroya Fiskimannafelag og næstformaður í 2 ár.

Í Suðuroyar Fiskimannafelag var hann formaður í

fleiri ár og Danbjørg var ein iðin og ótróytligur stríðsmaður í hesum starvi.

Hann var ein av oddamonnunum til at stovna Føroya Javnaðarflokk í 1925 og í 1936 valdu suðringar Danbjørg sum ein av teirra umboðum á Føroya Løgtingi, og hann varð afturvaldur fram til 1945.

Í 1950 varð hann aftur valdur á Føroya Løgting og sat síðani á tingi líka fram til sín deyðsdag 23. juli 1968.

Á Føroya Løgtingi hevði Danbjørg nógv álitstørv í tingnevndum og hann var

løgtingsformaður frá 1940-43.

Hann var í nógv ár limur í Føroya skúlastjórn og somuleiðis limur í stýrinum fyri Húsálansgrunnin í eitt langt áramál.

Danbjørg var ein avbera góður og skemtiligur røðari, og dugdi væl at bera tað fram, sum lá honum á hjarta. Hann var hittinorðaður sum fáur og fermur at venda sær í orðaleiki bæði á tingi og á politiskum fundum.

Eitt skifti var Danbjørg blaðstjóri á Sosialinum, og tað fall honum so lætt at

skriva.

Hann hevði handalagið og átti evnini til at festa sínar tankar á blað, so tað var lætt hjá fólki at lesa og fata tann boðskap hann vildi hava út og tí løsu fólk greinar hansara við áhuga.

Eitt skifti hevði Sosialurin ein teig við heitinum: »Danbjørg skrivir«, har hann ofta umrøddi aktuellt mál um landspolitikk og á lokalum stigi.

Danbjørg var maðurin, sum livdi í og millum tað vanligu fólki. Um kvöldini tá bátarnir komu aftur av útróðri, sást tú hann ofta á

keiini, har hann prátaði við útróðrarmenninar, meðan

Heilsan til ferðafuglin

Far nú væl, mín tøkk tær fylgi
- alla tíð tú gleddi meg -
fuglur lífti yvir bylgju
sjálur Harrin stýðji teg.

Tú mót' sumri burt vilt leita,
gleð teg! Vón er tað at ná.
Sama vón mær troyst man
veita,
- vetri leingist sál mín frá.

Flúgv! tí summar skalt tú finna,
- eg má dvøla eftir her;
tó man eydnast mær at vinna
heim, har altíð summar er.

Finnast aftur vit á vári,
heilsast vit á vinahátt;
sært tú meg á grøv at ári,
syng tá: »Grøv er himnagátt«.

J. H. Danbjørg

teir gjørdur reint, og við áhuga lýddi hann á tað, sum lá teimum á hjarta.

Har fekk hann mangt hugskotið til sínar mongu blaðgreinar og til uppskot, sum hann bar fram á lögtingi.

Danbjørg var ótróytligur
Framhald á síðu 17

Jóhan Danbjørg

løgtingsmanni
til áminningar

Nú ert tú farin vinur mín,
har ongin frá aftur vendar,
men minnið um stakmann, so lýsandi ungt,
í mínum huga stendur.

Vit vóru neyvan tilkomnir, tá
vit hittist hin fyrsta dag,
á Føroya lærarskúla og síðan
var lívslangt vart vinarlag.

Vit hildu í Tórshavn so mangan gleim,
vit vóru so unglíngakátur,
men meinaleyst lyndi í okkum var,
tað galt mest um skemt og látur.

Einans góð minnir vit høvdu um øll,
á skúlanum, kvinnur og menn,
øll vóru sum systkjum - nú mong eru deyð -
tú heilsast, sum liva enn.

Óg tá ið próvtøkan lokin var,
vit skiltust við veitslulagi,
tá yrkti Danbjørg, fremstur av okkum,
hitt fagraða skilnaðarkvæði.

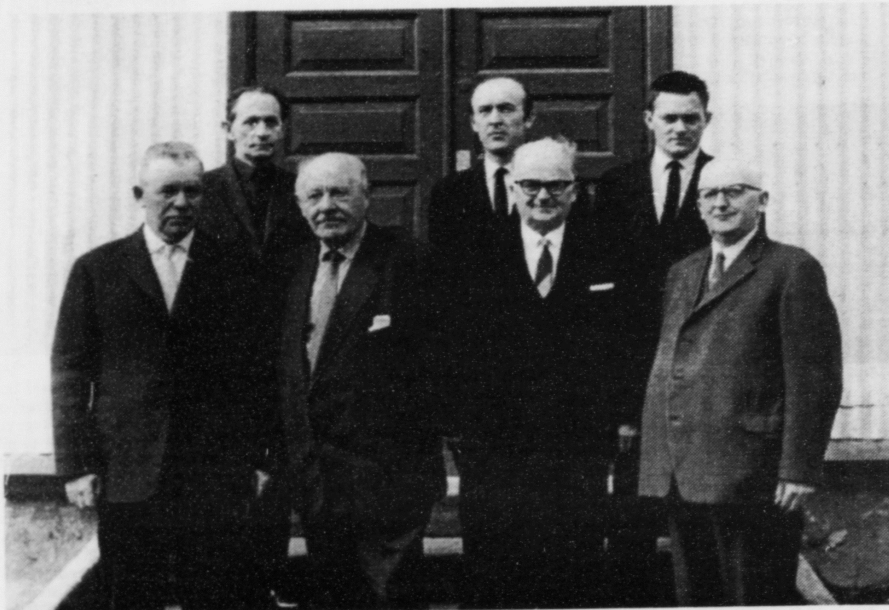
Vinur koma og vinur fara, -
oftani vinarløg sovna,
hóast politiskir mótstøðumenn,
er ikki vart vinarlag kløvna.

Vinir og partamenn víða um land,
nú sakna og syrgja hann, -
tó hvassur ofta við øðrum og penni,
hann aldrin bar hat til mann.

Tín føðibýgd syngir sín mætasta son,
tí framburð har skapti hann,
sárást er sorgin hjá teimum, sum mistu
ein kærán faðir og mann.

Danbjørg, mín vinur, farvæl og tøkk,
tútt minni so leingi man liva,
tú við tínum verki hevur títt navn,
í Føroyalands søgu skriva!

Pól F.

Partur av tingmanning Javnaðarflokksins frá 1958-1966. Aftast frá vinstri eru teir Dion Nolsøe, Haldor Hansen, Jákup Lindenskov. Fremra rað: Poul Jacob Olsen, Jóhan Petur Davidsen, Petur Mohr Dam og J. H. Danbjørg.